

HONORATISSIMO VIRO,
LAUDA TISSIMÆQVE NO-
BILITATIS DOMINO,
D. THOMÆ HAMILTONO,
DOMINO DE BINNING,

Supremi Senatus Præsidi, Regiæ Majestatis Secre-
cretario, eidemque ab intimis Consiliis
in utroque Regno, &c.

QUAM vita functus, cælitumque albo jam ascri-
ptis, (Illustrissimè Domine) nihil in hac lachris
marum valle reliqui sit, præter gratam & ho-
norificam benefactorum insigniterve scriptorum
commemorationem, in superstitione ore ani-
misque, tanquam aeneis tabulis, stylo ferreo aut adamantino
exaratam: (post mortem enim latentia virorum insignium bona
quæ ipsorum modestia cælavit, in theatrum produci, remotoque
sipario, & luce admota, palam ostendi verbisque illustrari
possunt) Omnes homines in quibus aliquis humanitatis sensus
residet, summa ope niti decet ut dignum aliquod sui monumens-
tum posteris relinquant, quo vitam (angustis temporis cancellis
circumscripsum) latissimis immortalis gloriæ spatiis propagent.
breve & irrevocabile tempus
Omnibus est vitæ, sed famam extendere factis
Hoc virtutis opus.

Quod quidem eximium adolescentem Ioannem Scotum ampliudinis tua ex sorore nepotem, meum consanguinitate patruelam, amore fratrem, Rupella in ipso etatis flore extinctum, pro virili præstissime nemo qui vel illum à facie neverat, vel opusculum hoc (ex ungue enim leonem) legere dignabitur potest diffiteri: scientias omnes non tantum à limine salutavit, sed in ipsarum adyta, indefesso labore penetravit: trium linguarum peritiissimus, memoria (quod & de Seneca proditum est) non ad usum modo, sed & miraculum. sed heu me miserum,

Immodicis brevis est ætas & rara senectus.

Eius carmina Serenissimo nostro Regi ante decessum in Angliam dicata, annos jam quindecim in pluteis scrinitisque meis, cum blattis tineisque rixantia, publici juris facere institui. posthumus autem hujus partus ~~negotiorum~~ non modo cognationis jure, sed & eruditio[n]is nomine tua Amplitudo sibi vendicat, qui pulcherrimo illo Apulei elogio dignus es, inter doctos nobilissimus inter nobiles doctissimus, inter utrosque optimus es & modestissimus. Ut autem libellus in justum aliquod volumen excresceret, Schediasmata qualiacunque que ego (ut cuivis primo aspectu judicare promptum est) horis intercalaribus fudi potius quam finxi, Coronidis vice attexui; Ea si tuo palato, stomachoque ariserint ad majora & meliora sub nominis tui auspiciis dehinc procudenda & publicanda mihi animum addes & aculeum.

I. S.

**IN SERENISSIMI ET
F^X VICTISSIMI
REGIS IACOBI SEXTI,**

*E Scotia sua decesum, Hodæporicon,
PER IOANNEM SCOTVM ADOLESCENTEM, omnium bonarum artium cognitione,
Pro ætate cumulatissimum.*

Uis novus *Aonii* subito de vertice montis
Auditur fragor? Inque adytis & limine *Phæbi*
Quis strepitus? quid sacra antro cortina remu-
Scilicet *Arctois* nova lux affulsit ab oris, (git?
Fulgida lux, totum radios sparsura per Orbem:
Hinc *Phæbi* trepidant aditus, & *Delpica* rupes
Pimpleusque chorus; citharae hinc Pæana repertor
Ingeminans *Arcas*, divinum in carmina poscit
Mæniden, & *Threicei* modulamina plectri.
Digna quidem lux ista tibi *Phæbeia* lampas

Affulsit, quæ primum & quæ te Sexte potentem
Undarum, triplicisque soli, & quas gurgite vasto
Arctorum hinc virus lavat, atque hinc sole tepescens
Occiduo pelagus, sparsas per littora terras,
Auricomæ primum percussit cuspide lucis:
Quam vel *Maonii* sublimior alite versus
Musa canat, vel *Minciada* vena aurea vatis.

Nam sive innumeros proavos & sceptræ tenentes
Arctoas enumerare libet, quos ordine longo
Insequeris Rex ante alios illustrior omnes:
Seu pietatis honos, Triplicis seu gloria sceptri
Turrigeræque urbes, & nullo sanguine parta
Regna placent; quamvis veniant in carmina *Phæbus*.
Atque novem eœtu *Pallas* comitata sororun;
Castalis ipsa licet sicco pede murmuret unda,
Non tibi digna tua reddentur carmina laude.

Iam tandem venit illa dies, venit aurea trinis.
Exoptata dies populis, quâ nescia solvi
Vincula diversas unirent sanguine gentes:
Atque uni tria regna forent, quâ subdita sceptro.
Lux multum spectata venit, lux illa pudicis
Quam matres votis, pueri, innuptæque puellæ
Sollicitis petiere animis, quum sâpe pudendis.
Vulneribus pulsos lugubri voce parentes
Deslerent, dulcesque viros. Tu metu laborum
Tantorum, Tu sola quies, Tu vincla *Gradivo*
Injicis, & chalybum nodis adamanteque duro
Constrictum residere jubes, pausamque fragori:
Horrisco facere, & belli sedare tumultus.
Adspice, gemmatis circum Pax aurea pennis
Te volitat, Te cana Fides, Te gloria curru
Aurato cingit comes huic Astræa virago.

Exultat,

Exultat; nec Cæca magis *Rhamnusia* cuius
 Dextram armat temo, sed lævam *Acheloia* cornu
 Copia, nec sessura magis, stat fixa, soloque
 Subjectum multo stringit sufflamine saxum,
 Seque tuam jam tota vocat, victamque fatetur.

Tu verò ne his auspiciis, aut cardine rerum,
 Neu tanto bellorum oneri, pacisque beatæ,
 Imparilem præstato, polo charissime Regum:
 Sed tibi quæ teneris immulserat ubera labris
 Iustitia, & fictæ Pietas non conscientia fraudis,
 Circumstent solum & rerum moderentur habenas.
 Unum autem (sate gente Deūm) præque omnibus unum
 Imprimis venerare illum, quém cuncta tremiscunt,
 Namque hic te placido nascentem aspexerat ore
 Hic tantos dirarum æstus, discrimina tanta
 Evitasse dedit, conjuratosque pusilli
 Tartareos in fata Duces *Stygiasque* cohortes;
 Cui solum retulisse licet, diadematè cingas
 Quod triplici regale caput: quin pectore toto
 Et precibus mactes: hujus non ulla laborum
 Immemorem arguerit facies, aut momina rerum;
 Instructos pietate animos, virtutis amore
 Imperiis assuesce piis. Qui jussa Tonantis
 Non timet, humani regis qui sceptra tremiscet?
 Hâc solum tibi surget honos, hâc sceptra tenentur,
 Hâc iter ad superos & celsa cacumina rerum.

At parte ex alia quâ se *Babylonia* longe
 Ostentat meretrix, famosi ad *Tibridis* undas,
 Purpureos ornata sinus, cui regius ostro
 Velat honos læves humeros, cui plurimus auro
 Argentoque micat circum atria pulchra cynædus,
 Et rerum ducibus magni Rectoribus Orbis

Lenæum libat laticem, atque in pocula mentem
 Mergit, & insana captos vertigine perdit.
 Heu fuge crudeles terras, fuge sicutus avarum
Ausonia, & magicis *Circes* te avertito tectis,
 Illic prædo iacet, Terrarum vindice flagrans
 Irâ permiscere polum, terramque, fretumque,
 Eumenidumque ciere faces, incendia belli
 Doctus, ne immitteris ruat *Itala* pergula fatis;
 Hinc cædes iræque *Ducum*, commissaque bellis
 Innumeris *Europa*, hinc *CHRISTI* in regna furore
 Barbaries *Oriomanna* ruit crudeliter acta;
 Dum nusquam servata fides. Scit *Varna*, *Padusque*,
 Scit *Macerum* tellus, necnon *Byzantia* Regna.
 Heu mundi labem infamem, fætamque malorum,
 Pestem iramque *Dæm*, *Stygiis* quæ emissæ cavernis!
 Coccoyneam fuge. Sexte lupam, ne corda *BRITANNUM*.
 Semiviro submitte gregi: confide potenti
 Terrarum Coelique *Dæo*, dabit ille secundos
 Eventus belli, totus licet orbis, & una
Tartarea insurgant fraudes, letumque minentur.
 Haud ignota cano, testis fit classis *Ibera*
 Horrendis lacerata modis, cum remige multo
 Spumaret *Tethys*, totam cum *Hispanus Iernen*
 Moverat, & refugos *Rutupini* marmoris æstuus:
 Tum pavor attonitis vexabat pectora, nusquam
 Humanæ spes auxilii, quum vincla minaces
 Injicere, atque uno belli disperdere casu
 Saxonidas, *Scotosque* parant: *Dævs* almus *Olympo*
 Armatas hiemes, tempestatesque sonoras,
 Nubigenasque acies immisit, & impete laxat
 Agminis *Æolii* Celeres, diroque fragore
 Horrificas rubri contortis fulminis alas.

Aëra

Aëra per liquidum, nimbis tum fulgor hiuncis
Intonat, & testes confirmant undique flammæ
Auxilium adventare D e i : tum gurgite vasto,
Arma virum, tabulæque, & multos gaza per annos
Convasata natat, classis ludibria ventis
Debuit, & pictis crebro testata carinis
Romulea portenta Lupæ, atque instructa cynædis,
Albanis collisa vadis, appulsaque laxis
Navifragis, confracta iacet ; *Neptunia* fuso
Arva cruento rubent, multoque cadavere stratus
Nereus, infectas queritur turparier undas.

Sic *Martis* præsignis honos, & sanguine nullo
Parta D e o fisis illustrat adorea Reges.

A H quid vana furis ? Quin defincit Musa caloris.
Quid cædes, quid bella refers ? Non agmina *Eos*,
Telluris populata domos viridantia thyrso :
Non quinquaginta regum, regemque, patremque
Regnatorem *Asiae* : non libera fulmine *Cadmi*
Mænia celsa canis ; junctas dic foedere gentes :
Dic inimica odiis olim discordibus (almæ
Consiliis *Dive* quæ nunc nitet aurea cœlo)
Regna uni parere simul coeuntia Sexto.
Ista aliis meminisse vacat quos barbara regum
Fata iuvant, cunctisque nimis via trita Poetis.

Multa quidem vates quorum pellacia linguæ
Mendaces *Heliconis* aquas ad ludicra quævis
Traduxit, cecinere Ducum fera bella priorum ;
Queis varias varii gentes per crimina quævis,
Perque omnes scelerum facies, per quicquid acerbum
Horrendum, crudele, ingens, sibi quisque subegit :
Queis tamen ad superos, transque ignea Moenia mundi
Proh pudor ascendisse datum est, foedæque rapinæ

Fit pretium cœlum, venaliaque astra crux.
 Multi etiam fisi titulis, & sanguinis alti
 Ex serie, dum regna petunt sibi debita, caussa
 Nixi, dum infidam reputant pro numine dextram,
 Atque nefas nihil esse putant, residere paterno
 Dum liceat solio: totos modo torqueat angues
 Incendatque faces belli furialis *Enyo*
 Ius sceleri accumulant. Infandaque viribus ausos
 Heu miseros tandem videas, causamque nefando
 Pondere depressam adversis mersarier undis.

Sed tibi nec titulus, ficti nec stemmatis ordo
 Dux FERGVSIADE assurgit, sed sanguine utroque
 In commune simul coëunt tibi debita sceptra.
 Nec sævas *Bellona* faces, nec *Gorgona* quassat
 Terrificam *Pallas*, nec dextram armante flagello
 Sanguineo *Mavors* æratas ante cohortes:
 Non tuba, non litui stridunt, non lætifer ensis
 Perfurit infanda rupturus cæde phalanges,
 Ut populos urbesque domes tibi *Marie* propinquas.
 Qualis *Pellei* proles vesana *Philippi*,
 Perque *Asia* populos, pharetratæ & *Persidos* urbes,
 Discolor aurato & qua cingitur *India Gange*,
 Humana cum strage ruit; clementior in te
 Et *D e v s*, & placidi fuit indulgentia cœli.

Te Rex Virgo vocat, *Tamesin* te propter amœnum
 Cycnea Virgo vocat, jam jam moritura, *Cayſtri*
 Qualis olor ripas leto iam instante canoros
 Dans per colla modos, mulcet: sonat amnis & omnis
 Pulsa palus; resonant longe vernantia prata:
 Sic tua te Regina vocat, Regina BRITANNIS
 Sceptrigera præposta manu, cui paruit ingens
 Nercus, Eoas seu qua se immittit in undas,

Hinc

Hinc rapidus *Ganges*, atque hinc *Nysas Hydaspes*,
 Seu qua longinquas vasto sale verberat oras
 Hinc maris *Arctoi* fluctus, qua hinc gurgite vasto
Aethiopum prætensa solo ferit *Amphitrite*,
 Seu quos descendens currū fugiente vaporat
Phœbus, & occiduo collustrat lampade fluctus:
 Quam *Stygii* tremuere lacus, quam portitor *Orci*
 Saxa super residens titulo *Tarpeia* superbo
 Papatus (qui summus honos, *Acheronte* sub imo est:)
 Te Regina vocat, tanta ad fastigia rerum
 Auspiciis adeunda suis: sequere omnia tanta
 Occiduas rege Sexte oras; discordia iunge
 Regna, & dissimiles sociali foedere gentes.

Nec tauro, nec porca opus est, aut ariete cæso
Telluri, *Phœboque*, humano & sanguine mistum
 Quid iuvat exhaussisse merum? quidve ungue tenello
 Elicito floccos vestis tinxisse cruento,
 Purpureum & scisso linxisse è pollice rivum?
 Et trucibus quæcunque placet Concordia regnis
Carmanisque *Scythisque* feris: via promptior illis
 Relligione animos arcte constringere vincis:
 Corda ligare D_EI sic nexu, foedus aheno
 Firmius, & liquido plumbo, ferrique rigore,
 Componet placida gentes cum pace propinquas.

Non aliter prima nascentis origine ROME,
 Indomitos feritate animos & corda superba
 Sacrificum frenasse *Numam*, illuviemque latronum,
 Quam sacris referunt, & Relligione DEORVM.
 Hinc Nymphæ *Egeria* monitus, nocturnaque sacra,
 Lanigerique apices, & lapsa ancylia cœlo,
 Et *Latiis* quæcunque leges mysteria chartis.
 Sed veterum cunctos placeat modo volvere fastos,

Aque Chao tibi surgat opus, fundamina prima
 Qui posuit regni, & mansuræ in sæcula molis,
 Aut qui diversas jussit coalescere gentes,
 Illi tum ritus curæ, tum sacra Deorum,
 Numinis ut possint cultu mansuescere corda.
 Tantum religio potuit mulcere rebelles.

Verum ubi jam composta, virum, se sæcla BRITANNI
 Nominis auspiciis, altum super æthera tollent:
 Nec mage jam *Scotus*, nec prisco è sanguine natus
Saxonis, aut *Brutum*, duros *Trojæque* labores
 Inter avos referens, glacialisque incola *Iernes*
 Dissimiles proferre sonos, aut diffonna prisco
 Corda ciere æstu, nec avitæ incumbere sectæ
 Vana supersticio quam & veri ignara *Tonantis*
 Traderet, interea nusquam vesana cupido
 Immodici census regum præcordia peste
 Tabifica oblimans, populos tentare propinquos
Marte tuas (IACOBE) oras impellet. An orbæ
 Tygridis *Hyrcanis* quisquam se offerre furori
 Saltibus incipiet? fulvum ramosa leonem
 An pavidus contra cervus sua cornua tollet?
 Externo sin Marte placet contendere bello,
 Si tentare paras hostes, CHRISTI QE, tuosque
 Aude, Fata vocant: te vatum oracula priorum
 Ire jubent claro Capitolia ad alta triumpho,
Romanas ruiturum arces, *Latiumque* lupanar:
 Iam litui, streperæque tubæ, mihi Sexte minaci
 Murmure perstringens aures, fulgore fugaces
 Armorum terres aquilas; nimiumque decoro
 Pulvere fœdatos videor mihi cernere Reges.
 Quis renuat, tua signa sequi? vel *Marte* furentem
 Quis te IACOBE videns timeat comitarier unquam?

San-

73

Sanguineamque Rosam, rubrumque in bella Leonem.

Ast ubi jam placidæ libitum tibi carpere pacis
Commoda, & imperio populos frenare quietos,
Orbe velut princeps alio, penitusque repostis
Iura dabis terris, procul omni & ab hoste, & ab omni
Securus casu, saeo & discrimine belli.
Cernis ut Oceanus cingat circumfluus oras
Sexte tuas : pelagi monstrofa & inhospita nautis
Obtendat maria, hæc rerum tutela tuarum
Certa magis, quam si fortunas servet easdem
Hesperidum serpens, *Phryxei* aut velleris ulti:
Æquoreos æquata polo stat machina portus
Defensura super, fastu spectanda minarum
Ingenti, ignivomis, lorias undique cincta
Tormentis, ac foeta viris Mavortia tellus,
Tellus innumeris semper præclara triumphis.
Sit *Veneri* dilecta *Cypos*, sit *Gallia Martis*
Indomito populata, ruat cum sanguine noto
Purpureus *Rhadanus*, cum vasta strage *Garumna*,
Vasconidis Regnator aquæ se evolvat in æquor.
Sit nunquam pacatus *Iber*, pelagoque potentes
Testetur populos, tum mundi barbara damnis.
Turcia, & Eoi tractus, subque axe reposti
Hesperia gentes, testis *Maurusia* lymphæ
Nec semel infaustis *Arctos* tentata carinis.

Quid vastæ telluris opes: aut ære rigentes
Commemorem montes: quid ferri pondere glebas,
Aut auri gravidas: rutulis crispantia gemmis
Flumina, *Erythrao* passim certantia fundo:

Hinc nostris, si vera fides narrantibus, *oris*
Insula inexhaustis fertur generosa metallis,
Quam pigro. *Arctous* *Nerens* circumluit æstu-

Illic effætum corpus, lassataque membra
Saturni veteris recubant. Vastoque sub antro
 Canicies inculta iacet, & pumicis aurei
 In latebris molli devictum membra sopore
 Floribus & dulci solatur amaracus umbra:
 At circum multo madidantes nectare pennas
 Alituum genus omne quatit, semperque recentes
 Ambrosiæ portans succos: quam & monstra ferarum
 Et centumgeminus *Briareus*, vastusque *Typhæus*
 Atque alii horrendis circumstant dæmones umbris.

Quid tibi militiamque soli? curruque notatos
Mopsopii juvenis saltus? quid mille per artes
 Vellera, diversos ex se parientia quaestus?
 Quid referam *Aemoniis* etiam prata æmula silvis?
 Prata tibi omnigeno florum ridentia luxu?
 Hic violæ ferrugö nitet, hic sanguine pulchro
 Blanditur rosa: Tum fatum testatus acerbum
 Ajacis pubescit honos: *Panchaia* rura
 Provocat, & placido depingit lumine campos.
 Hæc tellus, hæc illa fuit quo remige *Iason*
Argoo contendit, & hic curvata metallo
 Pervigil auricomæ servavit brachia silvæ
Hesperidum serpens. Quid pingua culta? sonantes
 Amnes? quid bellis gravidas, opibusque potentes
 Totve urbes? Urbs illa cluet, urbs illa superba
 BRITTANNI Regina soli, cui mercibus *Ormus*;
 Cesserit aut opibus *Venetum* ditissima mater,
Ausonios olim hic fasces, trabeamque *Quirini*
Romulidum gessere patres, aquilasque superbæ.
 Hæc te sollicitis votis, hæc anxia poscit,
 Hæc gestit spectare oculos, regalis honoremque
 Oris, & incoctum generoso pectus amore.

Virtutis te festa manent, letæque choreæ,
 Saltantes, plausuque tremens sonituque secundo,
 Agmen ut augustam cantu comiterur ad Vrbem.
 O niveum faustumque diem ! Cressaque notanda
 O lux alma nota! quando tua regna petentem
 Tameſis accipiet te lato fluminis alveo !
 Tameſis Anglienas inter pulcherrimus amnes :
 Tameſis aurata fundens sua flumina ab urna.
 Nec tamen aut facient pompa, aut Pæana canentes,
 Nec quæ luxurians confingit Iudicra *Platus*,
 Immemorem te Sexte tui, tibi mente sagaci
 Humanæ fors nota vici, ludibria rerum
 Magnarum, & malefida locis *Rhamnusia* summis.
 Ægypti virides olim per divitis agros,
 Sceptra gerens, regum curru bis bina *Sesostris*
 Aurato subjunxit acerbo colla triumpho,
 Quorum vni radios spectanti, age fare quid usquam
 Volventes avido tueris sic lumine canthos ?
 Miror ait suprema rotæ cito quam infima fiat
 Pars, cito supremam regionem quam occupet ima.
 Qua *Pelusiacus* permotus voce Tyrannus,
 Dat durum abjectare jugum, vinclisque solutis
 Servitii, ad patrios placide remeare penates.

Nonne vides alta in silva cum germine quercus
 Pubescit tenero, atque annosæ matris in umbra
 Læta virens, ventosque simul contemnit, & imbres:
 At semel aerio lucum sup̄eminet omnem
 Vertice, & ingenti loca proxima contegit umbra,
 Tum *Iovis* iratique minas, & turbinis horret
 Æolii furias, lassoque cacumine nutat:
 Sic te dum maiora petis, per culmina rerum
 Tendere, dum sceptris tria regna adjungere avitis:

Invi-

Invidia majore petet Fortuna, sororum
Eumenidum comitata choro, & terroribus Orci;
 Nunquam humiles versare casas, tugurique labantes
 Hæc curat cervos, Reges atque aurea tecta
 Cogitat, & labefacta ruit fastigia rerum.

Ergo Deo fer sacra libens, Dominumque potentem
 Supplicibus supera votis, dabit omnia læto
 Eventu, adversas fortunæ spernere pennas
 Efficiet, cœlo & terris regnare relictis.

O nimium dilecte polo, cui crescat honorum
 Cum titulis virtutis honos, cui postuma curæ
 Regna, & despectis cœli templa aurea terris!
 Namque hic nulla quies: jacet extra sydera tellus
 Extra anni solisque vias, ubi maxima rerum
 Conspicienda venit: ubi tandem ætate peracta
 Temperieque fruens cœli, & splendoribus aureæ
 Lucis, cælitum compostus pace quiescas.

D. ELIZABETHÆ
SERENISSIMÆ QVONDAM AN-
GLIÆ REGINÆ, EPITAPHIVM.

Iam vixi Regina triplex, ter maxima, victrix
Geryonis triplicis, tergeminæque Lupæ.
Fraude petit lupa dira, armis monstrumq; tri-
lurata exitio Tartara tota meo. (forme;
At fraude atque armis, dirisque è faucibus Orci
Eripuit trinus (spes mea sola) D e v s.
Quas habeam sedes dubitas? quam exhorruit Orcus
Quam Lupa, verna Orci, non colet illa polum?
Innuba virgo ævum transagi, pronuba junget
Mors C H R I S T O, hæc thalamis præmia digna meis.

DE ELIZABETHAE

HERIBERTÆ MONASTERIÆ

CETERA REGIA LIBRARIÆ

ANNO MCMXVII. DECIMUS TERTIUS. JULY. 1917.

CHRONICLES OF THE CROWN OF ENGLAND.

HISTORIES AND ANTIQUITIES OF THE CROWN OF ENGLAND.

THE HISTORY OF THE CROWN OF ENGLAND.

D. IOHANNIS SCOT,
A SCOTTISTARVET,
EQVITIS AVRATI,
AC CANCELLARIE.

IACOBI DEI GRATIA
Magnæ Britanniae, Franciæ, &
Hiberniæ Regis Directoris
SCHEDIASMATA MISCELLANEA.

D. IOHANNIS SCOTI
A SCOTTIATURAE
EGAVITIS AVATA
VC CANTILLARIE
IVOCABI DEI GRATIA
MAGIS BRITANNIS, FRANCIS,
HISPANIS, GREGORI
SCHEDEASATY MISCELLANEA.

D. IOHANNIS SCOT,
A SCOTTISTARVET,
Equitis Aurati, ac Cancellariæ, IACOBI
Dei gratia Magnæ Britanniæ,
Franciæ, & Hiberniæ, &c. Directoris,
Schediasmata Miscellanea.

D. IOANNES SCOT,
IOANNI LEOCHÆO
svo S. P. D.

PANTHEA quæ rigido potuisti turgida fastu
Magna pharetrati spernere tela D B I,
Aureaque ingenui contemnere carmina vatis
Qui statuet summi te super astra poli;
Et dabit in cunctis terræ celebrarier oris;
Qua Phœtonis Phœbus obertat equis;

Ut divina tuæ cedat Thaumantia formæ,
Et Pholoe, & roseas Celia picta gênas,
Lanragne tot doctis dudum cantata poëtis,
Lesbiaque Aoniam docta movere lyram,

Margaris, & comptis splendens Catharina capillis,
Anthea flos florum, Delia dulce canens,
Pulchra Nera, necans oculis Cassandra petulcis,
Iulia blanda, placens Sylvia, Hyella decens,
Rossa micans, Nemesis, Daphne, Venerilla, Geleris,
Digna vel æternis præda Sabina Diis,
Atque omnes claris quæ unquam placuere poetis,
Turba Aganippæus concelebrata choris.
Tempus erit quo tu veteres deflebis Amores.
Pandetur curis area lata tuis.
Quum Leochæus erit sævi contemptor Amoris,
Incipietque fero demere colla jugo.
Teque tuosque oculos atque ora micantia quondam
Temnere, Acidaliis liber ab insidiis.
Tum moerens vacuos errabis sola per agros,
Exoptans vitæ tempora lapsa tuæ.
Tum solitos repetes lusus; lascivaque amantum
Basia: purpureus quæ bene iungit Amor.
Sed tarde nimium, properat cita namque senectus,
Candida quæ rugis contrahet ora suis.
Ecquis erit tunc qui tua sydera lucida, vel qui
Depinget laudes dura puella tuas?
Ecquis erit teneris qui stringet colla lacertis?
Aut feret iratæ basia raptæ tibi?
Infaustos sterilis sic postquam exegeris annos,
Transibunt vitæ stamina nigra tuæ.
Nonne fuit satius thalami carpsisse iugalis.
Gaudia, dum tenero in pectore fervor erat:
Et placidos circa natos vidisse: decorum
Et Iuvenem tepido detinuisse sinu?
Tempora quum celeri volvantur cuncta rotatu:
Horaque præteriens nulla redire queat.

At memorande mihi totum *Leochae* per ævum,
 Dimidium O animæ, curaque summa meæ,
Pierides sacris quem nutrivere sub antris,
 In quem *Castaliae* depluit imber aquæ,
 Tela *Amathuntiacæ* nimis imperiosa *Diones*
 Spernitæ, cælicolis noxia tela Diis.
 Nec finito penitus consumat flamma medullas,
 Aut posthac vacuo in pectore regnet Amor.
 Est melius rapidi tentare pericula Ponti,
 Et fragili ignotas currere puppe vias.
 Æstibus in mediis vani languefcet amoris
 Æstus, & in gelidis flamma peribit aquis.
 Inguina ne metuas rabidum latrantia *Scyllæ*;
 Ulla vel *Euboici* saxa tremenda freti.
 Nam *Venus* orta mari, *Venerisque* verenda propago,
 Monstrabunt faciles per vada salsa vias.
 Et circum stratis extantes vertice lymphis
 Dorides effusis blanda per ora comis.
 Cymodoce, Spioque, Thoæque, & Callionira, &
 Dexamene, in numeris turba reperta tuis.
 Illæ omnes placido sistent te in littore tutum:
 Dein repetent tremuli cærula regna sali.
 Tunc tibi erunt comites tua numina nota, Sorores
 Thespiades, vatæm *Cynthius* ipse suum
 Per loca senta situ, per tesqua & inhospita, ducet:
 Sic tibi nulla sali, nulla pericla soli.
 Blanda trias *Charitum* semper tibi serviet uni.
 Hærebit lateri mellea *Suada* tuo.
 Sive libet *Ligerim* celerem, magnumve *Garumnam*,
 Seu *Rhodanum* rapidis qui mare turbat aquis,
 Hesperiosque amnes, *Arnum*, *Tibrinve*, *Padumve*,
Ticinum, aut *Trabiam* visere longivagum.

Mania seu Paridis, celsæ seu culmina Roma,

Aurea seu Veneti tecta superba soli.

Tutus ibi poteris primævæ lustra juventæ

Exigere, & cæci spernere jura D' i.

Consulere Hippocratem, vel docti scripta Galeni;

Materies studiis aptior illa tuis.

Vel tibi si placeant priscorum volve sophorum

Dogmata: ab ingenii eruta cuncta bonis.

Hæc sequere: ipsorum & totum te involvere chartis

Ne pigeat: vitæ commoda certa ferent.

*Aspicis ut summos det *Justinianus* honores,*

Si libeat rabidi verba sonare fori.

Aspicis ut tritam referat tua Musa lacernam

Possideatque Iri semper egentis opes.

*Sed frustra hæc vatem moneo, quem flavus *Apollo**

Orphæâ docuit carmen hiare lyra.

Credo etenim vacuas citius volitarit in auras

Spiritus, & gelida contumuleris humo,

*Quam tu *Phæbigenum* modulamina dulcia vatum*

*Spieveris; irriguas aut *Heliconis* aquas.*

*Hæc cole, sed valeant *Cyris*, lascivaque amantum*

Basia, sunt genio cuncta minora tuo.

Aut tu sublimi volita super alta cothurno:

*Aut cane *Meonia* bella tremenda tuba.*

*Hoc iter ad celsi frondosa cacumina *Pindi*:*

Hæcque erit ingenio pagina digha tuo.

*Vive memor nostri; seu te *Saturnia tellus*:*

*Seu teneat gremio *Gallia* clara suo.*

Vale.

SOMNIVM, 1603.

Tellantes nox picta sinus mihi membra sopore
Vinxerat, in molli procubuique thoro,
Visa fuit *Schythicus* cum diva decora smaragdis:
Talia dulciloquo verba dedit se sono:
Frustra equidem invisis nimium tua corda Camoenis
Sollicitas, nimium castra tremenda petis
Palladis: Heu dulces pudet exhausisse medullas
Moerore, & longa pectora tristitia.
Eia age, pelle moras, tibi castra sequenda *Diones*
Meque viæ comitem per loca cuncta dabo.
Talia cum roseis stillasset dicta labellis,
Fugit, & est tenui murmur fata Vale.
At postquam vacuas mea diva volavit in auras,
Fudimus ingratis talia verba sonis:
Cumprimum radios per vasta palatia Ditis
Sparserit, & nitidus *Sol Phaeontis* equos
Ignem expirantes tinget *Phlegetontis* in undis,
Tunc dabimus duro colla premenda jugo.
An frustra celeres nos tot consumpsimus annos,
Languentes *Clarii* tecta subire Dei?
An frustra *Ascrea* liquerunt castra sorores,
Ut milii *Castalia* labra rigentur aqua?
Haud equidem, fragiles dum spiritus hos reget artus,
His micet accensis spica *Cilissa* focis.
His *Iani* dabimus quoque carmina culta Calendis,
Ut resonet curva nostra *Thalia* lyra.

D. IOANNI PEREGRINO SAXONI
ARTIS MNEMONICÆ PERITISSIMO.

XIMIAS animi dotes, & pignora rara
Ingenii, O sæcli lolque jubaque tui,
Dum recolo, & mecum tacita sub nocte revolvo,
Vix reor humano te genitore satum:
Dis propior, mundi tendis super ardua vasti
Mœnia, sunt genio cuncta minora tuo.
Quot pictæ volucres, quot lucida sydera cœli,
Quot pisces, uno temporis articulo
Percensere potes, modo si tibi firma voluntas:
Cæum hominem in terras jam rediisse putem.

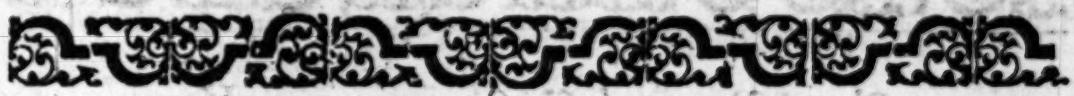

DOCTISSIMI IVVENIS
D. GODEFRIDI VANDER HAGEN,
MIDDELBURGO ZELANDI
EPITAPHIVM.

ARMORA consumit Paria invidiosa vetustas,
Æraque Phidiaca tam bene sculpta manu,
Diruta Troia jacet, Babylonia mœnia fundo
Æquata, & rabidis quid nisi lustra feris?
Carmina sola ævum superant non subdita fati
Legibus, invisa hæc non Libitina rapit,
Carmenibus laus parta tibi GODEFRIDI perennis
Carmenibus vives tempus in omne tuis.

Dumque feret cœlum stellas, dum vulnera aratri
 Tellus, dum celeres unda agitata rates,
 Grande decus vatum, Vatum celebrabere cantu,
 Diceris, B A T A V I gloria rara foli:
 Ergo alii auratos jubeant splendescere cippos,
 Frigida Mygdonio & marmore membra tegi,
 Tu cape Phæbigenūm modulamina tristia vatum,
 Hæc sunt exequiis proœmia digna tuis.

A L I V D E I V S D E M.

D U m fragilis Parca rumpunt tibi stamina vita,
 H A G E N E , & feretro triste levatur onus,
 Pierides nunquam tales fudere querelas,
 Nec tantum gemuit Sol Phætona suum;
 Hæ liquere sui fontes & culmina Pindi,
 Et laurum, & blandam spernit Apollo lyram,
 Pan frangit calamos, Charites sua pectora plangunt:
 Nec cessant madidas ungue notare genas:
 Mars Geticum ponit clipeum, rumpitque sarissam,
 Dilaceratque comas flava Minerva suas,
 Naiades, Dryadesque, & amantes prata Napea,
 Flebilibus feriunt sydera summa sonis:
 Urit Amor pharetram, pennas, arcumque sonantem,
 Spiculaque, imperii insignia cuncta sui:
 Quin etiam vitreis latitans Neptunus in undis,
 Conqueritur vitæ tempora curta tuæ:
 Ingemit haud Tellus quæ te capit alma sepultum
 Sed gaudet gremio te recubare suo

Nec Sator astrorum terræ qui fulminat arces,
 Cui placitum superis te sociare choris
 Iam Nymphæ, Charites, Neptunus, Apollo, Cupido,
 Pan, Musæ, Pallas, Belli-potensque Deus,
 Mutantes moestos in dulcia gaudia luctus
 Nectare te satiant, ambrosiaque sua.

Clarissimo doctissimoque Viro
D. IOANNI SCOT, EQUITI AVRATO,
Serenissimi Regis BRITANNIARVM Cancellariæ Di-
rectori. Ioan. Leochaus S. P. D.
E D I N B U R G V M.

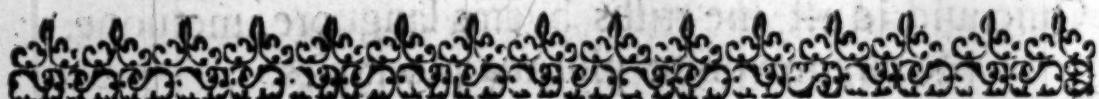
QVAM legis hac ista tibi venit Epistola ab urbe,
 Quam subit hospitibus Sequana primus aquis.
 Sequana me, vallesque, haud una vite beati,
 Et tenet æterno nobile vere sulum:
 Fallentem Musis, & dulci carmine curas,
 At tristem in mediis sollicitumque jocis,
 Tristis ego, nec scire tamen quæ causa doloris,
 Aut cur hoc lateat pectore cura licet.
 Non amor heic (Scotæ) est, nec me tenet ulla Neera,
 Quamvis carminibus Panthea dicta meis.
 Ille Deus lætos, Deus ille tenaciter urget,
 Quos videt in molli ponere membra thoro.
 Quos videt in Tyria molles incedere palla,
 Et Sibetho spargere odore sinus.

An

An me igitur cantu, nimiumve potentibus herbis,
 Devovit tacitæ tempore noctis anus.
 An mihi composuit similes in imagine vultus,
 Et mea *Iolciaca* pectora fixit acu?
 Quicquid id est (nam magne Deus tibi scire quod usquā est,
 Et soli imperio fata mouere licet,)
 Quicquid id est, me tristis hyems languore, metuque,
 Me circumvolitat plurima mœsticies.
 Somnia me terrent, me turbida noctis imago,
 Quum vaga fraterna *Cynthia* luce micat.
 Quumque simul pecudesque omnes, volucresque, ferasque,
 Atque homines, placidus stravit ab axe sopor.
 Nam modo ab insidiis multum fallentis amici,
 Sanguineam pedibus tundo cruentus humum.
 Nunc veluti vietos, pubes de pontibus olim
 Mittor in ignavas præcipitatus aquas:
 Sæpe mihi videor vagus, & rerum omnium egenus,
 Ire per ignotas hoste sequente vias.
 Antraque perreptare, & corpora clausa sepulchris,
 Aut in prærupta ponere rupe pedem,
 Sæpe aliquem è caris gladio subducere amicis,
 Et videor tutam consulere inde fugam.
 Mille novat species *Morphens*, quumque omnia finxit,
 Deserit in mediis me tamen usque malis.
 Tu facis hæc, qui (Scote) licet disiunctus amico,
 Ire tamen cessas qua licet ire via.
 Littera debuerat solitam narrasse salutem,
 Debuerat curas illa levasse meas.
 Cur ita ab officio longum cessavit amico,
 Cur tua nunc raro littera nomen habet.
 Credere men' possum tota tibi mente fugatum,
 Aut unquam immemorem te fore (Scote) mei.

Certe ego non divos tam læva mente futuros
 Augutor, ut de me hæc tristia ferre velint.
 Ergo age rumpe moras omnes, ut noscere possim
 Hæc mihi utrum cornu, an somnia, fudit ebur.

V A L E.

I O A N . L E O C H Æ O
 D . f o a n n . S c o t . S . P . D .

T E M P O R E quo gelido sparguntur pascua rose,
 Et volucrum querulos accipit aura sonos,
 Quo Zephyrus molli per florida prata susurro
 Sibilat, & multum interstrepit arboribus.
 Hoc tua quæ *Paridis* transmissa est littera ab urbe
 Tradita, tum celeri vincula rupta manu:
 Scriptaque dum prono perlustro singula vultu,
 Cunctaque sunt oculis lecta relecta meis.
 Nil præter moestos gemitus, suspiria, fletus
 Invenio & lachrymis omnia plena tuis.
 Et tamen à *Paphiis* tua libera colla catenis
 Iactas, nec Dominae vincula ferre novæ:
 Vis divam *Idalii Venerem*, *Venerisque* puellum,
 Tantum hilares castris consociare suis:
 Quos cernunt *Tyria* velari corpora veste,
 Ponere & in molli membra remissa toro:
 Falleris O latiæ decus immortale Camœnæ,
 Autata penetrat cuspidè cuncta puer,
 Tam baculo innixum *Corydona*, rudemque *Menalcam*:
 Quam jaculis pungit corda superba ducum.

Monstraque sub tremulo semper latitania ponto,
 Coguntur cæci vulnera terre Dei :
 Sic tua *Thessalicus* non lædit pectora succus,
 Nec nocet *Aeolis* herba petita jugis :
 Sed tibi cum levibus cor sit penetrabile telis,
 Non poteris Dominæ, non memor esse tuæ.
 Hinc tua tristitia est, & sævi causa doloris
Panthea, laurigero digna rapina Deo.
 Dum procul à patria *Gallorum* in finibus optas,
 Aspectu teneri corporis usque frui;
 Et legere à roseis ut quondam blanda labellis
 Basia, & in tepido posse latere sinu;
 Somnia te hinc terrent cum lurida noctis *imago*
 Cuncta tegit, dulci & victa sopore jacent,
 Cùr tamen ah metuis vani figmenta cerebri?
 Humida nox nigro quæ foveat usque sinu,
 Plurimaque ignavi recitas phantasmata somni,
 (Qui mentem blandis fallit imaginibus)
 Hæc moveant pueros matrumque timentia multum,
 Sollicitent gelido pectora cuncta metu,
 Non te, cui certas rerum cognoscere causas,
 Et dedit auratae fila movere lyræ
 Ipse pater *Phæbus*; viridi cui tempora lauro
 Cingere, flexanimis saxa movere sonis.
 Denique quid nostras damnas *L E O C H A E B Camœnas*:
 Et quereris longæ tædia lenta moræ.
 Quod mea de patre te littore nulla salutet
 Littera, nec solitos det mea Musa jocos:
 Mens mea tot variis distinguitur undique curis,
 Incumbitque humeris sarcina tanta meis.
 Ut mihi non liceat viridantis culmina *Pindi*
 Visere, & excelsa figere in æde pedem.

Sed tibi cum placeant nostræ modulamina Musæ,
Grataque sit genio nostra Thalia tuo.

Crede mihi ut primum CAPLEIA rura revisam,

Hic ubi spumiferas Fortha resorbet aquas:

Carmina mille feres nostrum testantia amorem

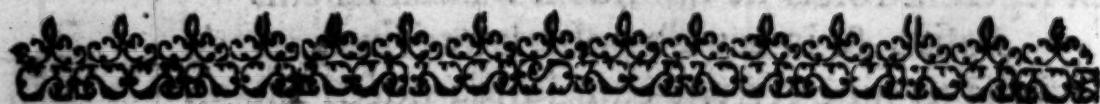
Æternum, huic poterit nulla nocere dies.

Interea tibi sint faciles tua numina Musæ,

Et tibi dent celeres terra, fretumque, vias:

Et lætum in Patriam redditum, Patriosque penates

Visere, sic S^EO T^I sis memor usque tui.

Ad HENRICVM DANSKINVM, huma- niorum literarum Professorem.

CVr tua Musa silet, neque nunc modulamina pangis
Dulcia, Threicius æquiparanda modis?

Danskine in vacuas num vena evanuit auras,

Aut tibi Leihæi pocula sumpta vadi?

Vatibus an quia nullus honos, neque digna poetis,

(Ut quondam) dantur præmia laurigeris?

Tu quoque Phæbigenūm spernis delubra Dearum,

Nec solitum dulci pectine pellis ebur.

Cur ego qui Phæbi nondum penetralia tango,

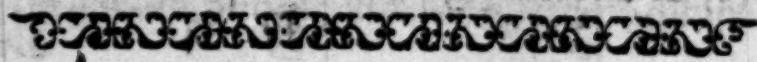
Et cui Castalia vix datus haustus aquæ,

Invito genio multum indignante Camæna,

Effundo rapidis carmina digna rogis?

Causa patet, ne sic longis ambagibus errem,

Dolia nempe silent plena, sonant vacua.

Lectissimæ Dominae, D. Elizabethæ Heriotæ, D. à Torphichin,
EPITAPHIVM.

TIndaris, Argolicis quondam repetita carinis,
Pulchra quidem, formæ haud æquiparanda tuæ:
Lesbia, Cyrrhais Sappho, annumerata Camoenis,
Docta quidem ingenio nil tamen illa tuo.
Tarquinii spolium fuerat Lucretia Sexti,
Nulla tibi facri vincula rupta thori.
Mausoli consors thalami, Pegasaque conjunx:
Quæque babit flamas Portia casta vagas;
Non melius dulces, tē, dilexere maritos,
Causa hæc lætitiarum, tristitiarumque tuæ.
Et tandem longo clausit tua lumina somno,
Anxia cura viri, sollicitusque dolor.

A L I U D.

DOCTA, decens, fœcunda, placens, formosa, pudica,
Hic præmatura morte perempta cubat.

Annæ Heriotæ, Dominæ à Torsons,
Hydrope extinctæ,
EPITAPHIVM.

DV M luctu Aonidum saltus, Pimpleaque rura,
Meque vocant dulces ad sua sacra Deæ.
E Dumque

Dumque nimis placuit nobis *Parnassia lympha,*
 Quo mihi plus potæ, plus sitiuntur aquæ,
 Sic pereo lymphis nimium saturata Dearum,
 Num virtus placitis abstinuisse bonis?

A L I U D.

FRONTIS honos, pulchræque genæ, mens vivida, acutum
 Ingenium, & vitæ norma severa tuæ,
 Non *Stygiæ* mulcere Deas, nec ferrea fata
 Quiverunt, quin sic morte perempta fores.
 Nubere te juveni jussit pia cura parentum,
 Unde tibi casti pignora bina tori.
 Gaudia vestra rapit fugitiva heu septima messis,
 Post septem vitæ lustra peracta tuæ:
 Nunc superis sociata choris, super aurea tendis.
 Sidera, terrenis exsatiata bonis.

JACOBI KINNEIR,
a Forret Comarchi,

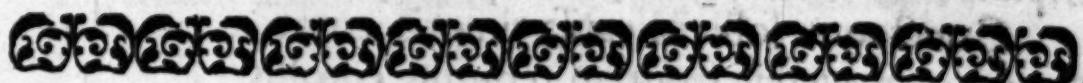
EPITAPHIVM.

VIX VItæ ter. trIna hVIVs sWnt LVstra peraCta,
 DVX peto ConspICVI syDera CLara poLI.

A L I U D.

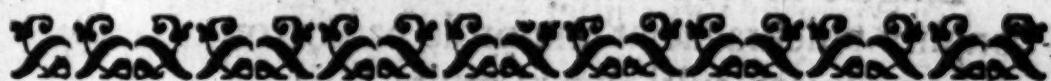
CANNA Fides, Dea Suada, Themis, Constantia, Virtus,
 Et Piosæ gelida hac contumulantur humo:
 Et

Et tecum KYNNBRB jacent, sic spargere flores
 Non opus, & Tyrio tingere membra croco:
 Marmoris aut Parii cumulos, aut Mansoles
 Condere, cum tales hic tibi sint Comites.

VENVS & VULCANVS.

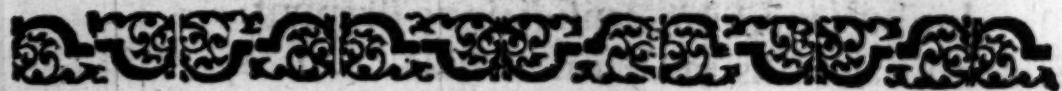
CYPRIA cur claudio conjuncta est Diva marito?
 Nil nocuit blandis tibia curva jocis,
 Hunc etiam voluit, quamvis fuligine nigrum,
 Ut Martis tegeret furta jocosa sui.

Ex G R A E C O.

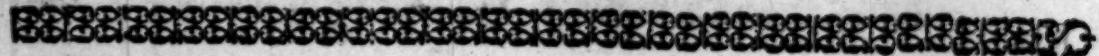
QUOD vitæ sectabor iter? quo pergere, & unde
 Incipere, ambiguis mens agitata malis,
 Hæret adhuc dubiis curarum quassa procellis:
 Navis ut æquoreis fluctuat acta vadis.
 Omnia funestis cernuntur plena periclis,
 Versaque non stabili currere cuncta rota.
 Nam fora verbosis fervent rabiosa clientum,
 Litibus, æternum causidicique strepunt:
 Si domus angustis me detinet ardua claustris,
 Angor, & est mentem sollicitudo meam,
 Rura mihi sordent lutuleta, grauelque labores:
 Hinc requies animo non datur ulla meo.
 Si mihi fert animus, volucri vada cærula puppe
 Scindere, & ignotas ire, redire vias,

Agminis *Æolij* Celeres, piceasque procellas,
 Et metuo insani monstra tremenda freti.
 Mî quoque si plenis tumeant marsupia nummis,
 Possideam aut gazas *Cras* superbe tuas:
 Gipsatos metuam digitos, furesque rapaces,
 Cunctaque solliciti causa timoris erunt.
 Somne papavereis frontem redimite corollis,
 Raro aderis, vigilem pallida cura coquet.
 Pauperies, turpisque fames, tugurique labantis
 Culmina, sunt votis cuncta aliena meis.
 Amplexor casti si dulcia foedera lecti,
 Excrucior, curis attenuorque novis.
 Cælebs vita mihi nimis anxia displicet, annos
 Exigere in viduo sic sine honore toro.
 Si conjunx pulchra faciat me prole parentem,
 Tunc cupiam culti jugera multa soli:
 Pauperies ne sæva domet, sobolemque, patremque.
 Orba feret canis tædia magna meis.
 Expers consilii juvenis, tremebunda senectus
 Spernitur, & morti victima grata cadit.
 Omnia quum votis tunc sint contraria nostris,
 Nullaque fors homini non miseranda venit:
 Optarem ventris vel non reserasse latebras
 Dædaleas, primo aut interiisse die.

Nihil novum.

NI sub Sole novum, dicit sibi *Cotta* videri,
 Dum tegitur lacera ueste, humilique casa.

Henrici quarti, Galliarum Regis,

EPITAPHIVM.

HECTOREOS animos, vegetasque in proelia vires
Mars dedit, & nostris laurea ferta cōmis:
Ingenium tribuit Pallas, mentisque vigorem:
Iupiter aurifui munera larga Tagi,
Hei mihi, sed nostris semper contraria votis
Supplicibus, rigidas in mea fata Deas
Iuno acuit, primas roseo cum sanguine tēdas
Miscens, & mœstis lætitiam lachrymis.
Hæc quoque Margaridi ventris clausisse recessus
Dicitur, & damnis invigilasse meis.
Illa novam vitæ sociam de littore mittens
Hesperio, primam linquere me docuit:
Nec voluit sola hac contentum vivere, sed mi
Cousuluit dominam diligere usque novam.
Hinc mihi causa necis miserandæ, pronuba Iuno;
Hinc moriens patriam tingo cruentus humum.

Roma amoribus plena.

TO L L E Cupidineas pharetras, celeresque sagittas,
Eque libris Paphia dulcia furta Deæ:
Romula in exigua scribetur Musa papyro,
Magnaque erit parvus bibliotheca liber.

Fæmina.

QVOD Fluvius, quod & Ursa, Iris, Cornixque, Lapisque,
Noctua, & Accipiter, sit quoque Pica loquax
FO E M I N A, nil miror: tantum admiratio captum
Hæc superat, num sit, hæc fueritve Dea.

ITANOEION.

PANTHEION quondam quod dixit ROMA facellum
Dicatur potuis nunc tibi ~~anadyom~~.

Nil dictum jam quod non dictum prius.

SI repetenda iterum non sunt quæ dicta priorum,
Tempore, tunc Mundum Sigaliona vocem.

NASONIS AMOR.

M YNCIADEN miror, FLACCI mihi perplacet oda,
Meque juvant Elegi, culte TIBULLI tui:
Sed mage blanda rapit PELIGNI vena poetæ,
Illa mihi vacuum non sinit ire diem.
Nil volucris præcepta DEI matrisve jocosæ,
Furta moror, juveni cognita cuncta mihi.
Ast apis ex lenta ut decerpit mella genista,
Sic ego de numeris optima NASSO tuis.

DAVIDI MICHAELI.

Q VOD vatis tibi sit nomen, superumque ministri,
Hinc est quod mystes, siisque poeta simul.

PAPA.

Q VIS Ditis poterit Papæ referare penates,
Cum perit, & Stygias tranat anhelus aquas.
Portarum claves cum servet ROMA superba:
Clavibus haud opus est, ianua aperta patet.

Θεος μετα Σκύρου.

M AENE Deus dubios vitæ mihi dirige gressus,
Daque frui cœli lumine, post tenebras.

AD AMICVM.

CURIA cum teneat te quadraginta per annos,
Bis septem & vitæ lustra peracta tuæ:
Quumque tibi plenis tumeant marsupia nummis,
Et sint frugiferi iugera multa soli,
Tempus adest summi subsellia celsa Senatus
Linquere, & insani iurgia lenta fori,
Exigere & placida cum coniuge tempora vitæ
Ventura, & summi volvere scita D E I.

AD AMATORES.

NE iuvenes cæcum toties culpetis amorem,
Cor, oculi, cum sint causa & origo mali:
Nutritur visuque abituque extinguitur ignis;
I procul, aut claudas lumina, tutus eris.

MENSIS IVLII FATALIA.

IVLIVS Ausonio dictus de Cæsare Mensis,
Contulit en vitæ commoda quanta meæ:
Mense hoc æthereas ingressus luminis auras,
Et sparsit vultus Lympha sacrata meos:
Mense hoc Aonidum petii iuga celsa Dearum,
Notaque erat puero littera prima mihi.
Hoc arcu metuende puer, gravidâque pharetra,
Fixisti telis pectora nostra tuis.
Nota mihi hoc casti genitalia foedera lecti,
Partaque frugiferi prœdia læta soli.
Denique post vitæ mihi bis tria lustra peracta,
Munifici hoc R E G I S munere factus eques.
Opto ego post varios vitæque viæque labores,
Mense hoc astriferi scandere recta poli.

POETARVM SORS.

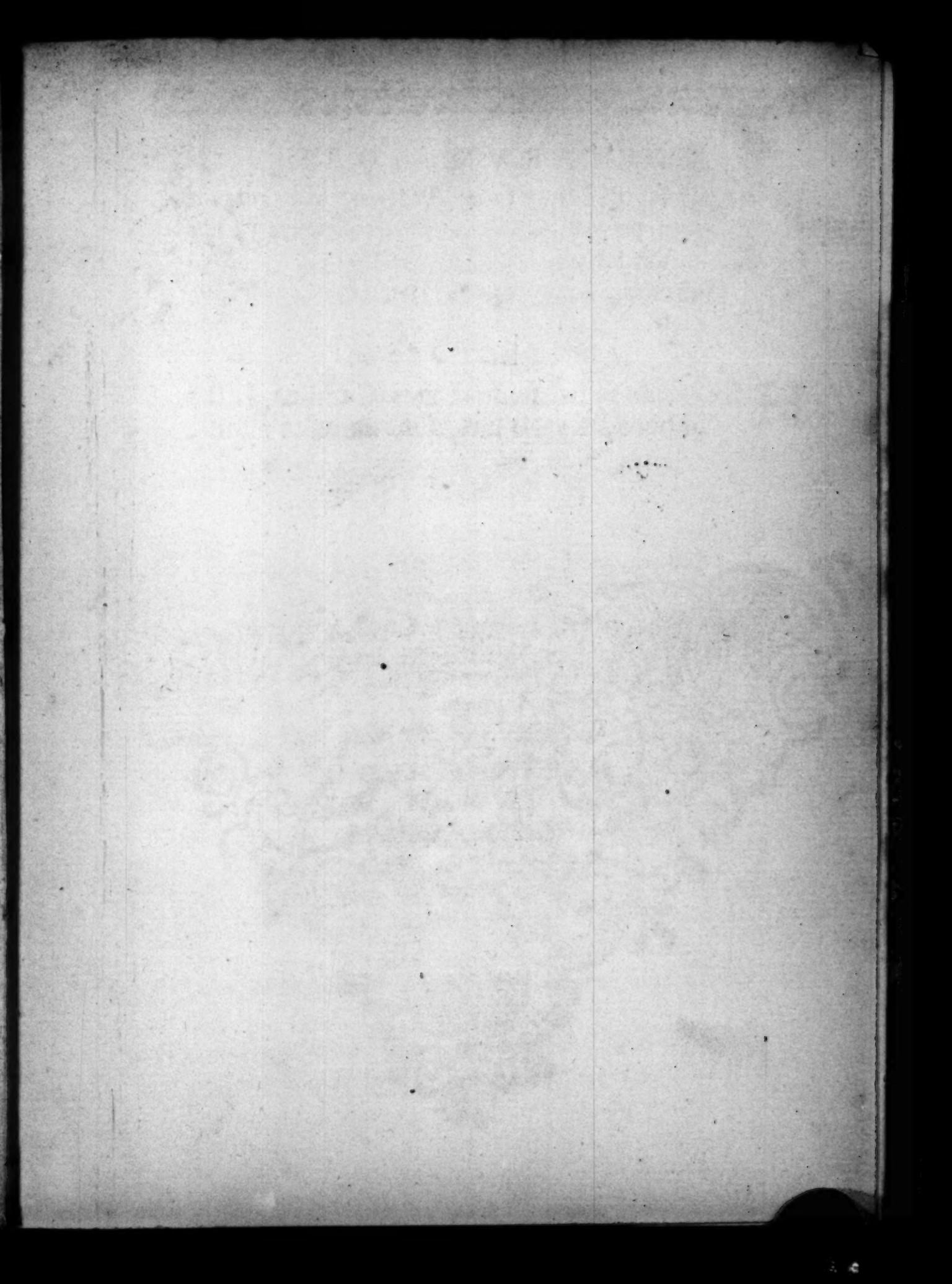
PAUPERIBS, tristisque fames, *Heliconis* alumnos
Quum premat, *Aonia* & sint sine honore Deæ:
Pegasos linquo latices, frondosaque *Cyrrha*
Culmina, ne quoque sit trita lacerna mihi.

AD LECTOREM.

HÆc facile augeri possunt mea Carmina Lector,
Si bona, si mala sint, sunt ea multa nimis.

FINIS.

IN THE PARLIA-

MENT OF THE RICHT EXCELLENT,
richt heich , and michtie Prince , I A M E S the sext, by
the grace of G O D King of SCOTTIS, our Soue-
rane Lord , begune at Striuling , the xxviii. day of
August , the zeir of God ane thousand five hundred
thre scoir and elleuin zeiris, and in the syxt zeir of his
hienes Regne. Be his Maiesties derrest Sudschir vnu-
quhile Mathew Erle of Lennox , Lord Dernelie, &c.
Regent to his hienes his Realme, and liegis: and thre
Estatis of this Realme. And endit , and concludit
upon the seuint day of September nirt thairefter
following , be vnuquhile Johne Erle of Mar.

Lord Erskin, &c. being Regent to his hie-
nes, his said Realme and liegis for the
time: and the said thre Estatis. The
Actis and Constitutionis fol-
lowing war concludit to
be obseruit as Lawis
in time cumming.

Imprentit at Edinburgh be me
Johne Ros. M. D. LXXV.

Cum Priuilegio Regali.